

EPISTOLA
DOMINI N.N....
CONSILIARII REGII
AD AMICUM SUUM
D. ANTONIUM WIONEM
HEROVALIUM VIRUM INTER
DOCTOS CELEBERRIMUM
DE LIBELLIS
Qui interdum in Belgio publicantur
CONTRA
R. R. PP. HENSCHENIUM & PAPEBROCHIUM Jesuitas.

MI DOMINE

QUod nova & curiosa omnia, quæ ad manus tuas perveniunt mihi communices, plurimùm tibi debeo. Legi, quæ mihi misisti latina carmina Patris Jagher Benedictini ad S. Lambertum in Styria, de controversia inter PP. Carmelitas & P. Papebrochium, & nonnullis observationibus, quas hic de illorum opinionibus, de ordinis sui origine & antiquitate mundo hactenus obtrusis concinnavit. Moti exinde vehementer PP. Carmelitæ libellos publicaruut plenos acerbitate & charitati Christianæ nullatemus conformes, cùm tamen suo potius exemplo ad eandem nos excitare, vi suæ professionis, obstringantur, teneanturque augere potius, quàm diminuere honestorum virornm existimationem. Attamen haud crediderim responsurum his P. Papebrochium; prout facturum illum quidam opinantur, neque in serturum operibus suis versus illos; sed neglecturum potius ejusmodi invectivas, quæ non nisi publicantibus nocere possunt, licitæ enim vindictæ speciem arbitror, inimici injurias si-

lentio contemnere. Etenim Patres illi omnibus in ſcriptis ſuis tam prudenter hactenus egêre,ut nihil nocere illorum exiſtimationi poſſit firmius inter doctos ſtabilitæ,quam ut à calumnia & obtrectatione ſibi timeat.

Quemadmodum verò omnia perlegi, quæ ab illis hactenus in lucem edita ſunt,ita teſtari poſſum maximâ eos ſinceritate agere,ubique proteſtantes nullum ſibi niſi veritatis indagandæ finem propoſitum eſſe;neque fore ſe ad retractandum difficiles,ſicubi erratum eſſe quis monſtraverit, quod etiam pluribus in locis ampliſſimi operis ſui,Cardinalis Baronii exemplo,facere non dubitârunt. Enimvero ſine dubio eſt & viris, doctis per ſpectiſſimum, neminem infallibilem eſſe, & in conjecturis facile errari, quæ ſæpe fallunt,etſi nihil minus authori videatur. Sanè nemini vitio vertendum eſt, ſuam de re tractata ſententiam,edicere,modò lectori integra ſentiendi,quod placuerit,libertas relinquatur: ſed qui opinionem ſuam graviſſimis authoritatibus, & ſolidis rationibus confirmat, eam ut veritatem indubitatam edere poteſt, cùm nihil de ſuo aſſerat, & res tota ab adductis probationibus dependeat. Econtra verò aſſerta quædam in ſcriptoribus reperire eſt, quæ ſine criſi præteriri nequeunt, cùm tam longè ab omni probabilitate abſint,ut qui ea non oppugnaverit, aut ignorantiæ,aut nimiæ credulitatis argui poſſit. Quæſo,enim, quis credet,libros quosdam ab Hiſpanis aliquibus aliàs ſat eruditis ſub nomine Flavii Dexteri, Maximi & Luitprandi publicatos,vera eſſe illorum authorum opera? an ſuccenſere P. P. Henſchenio & Papebrochio Principis ejusdem ſubditis Hiſpani poterunt, quod ſuam ea de re ſententiam,ut viri boni cordatè edixerint? Idem de libro Joannis Hieroſolymitani,ac vita ſancti Angeli Martyris Carmelitani ſentiendum eſt, quos etſi inconcinnè compoſitos ſuppoſitosque P.P. Carmelitani velut certa Patriarcharum illorum opera ſuſtinent,eodem plane fundamento & ſoliditate, quâ ordinis ſui originem veteri ex Teſtamento deducere nituntur. Conſultius credo facerent, ſi Joannis Phocæ teſtimonio crederent, qui ſub Ordinis illius prima initia vixit eumque nobis tam dilucidè deſcripſit; etenim illius autoritatem nequicquam evertit, librum hunc in Hollandia impreſſum eſſe, nam præterquam quod manuſcripta Domini Alaſſii adhuc Romæ invenire ſit; quid quæſo Hollandorum aut proteſtantium intereſt de origine Ordinis Carmelitani? an prævíderunt illi hanc controverſiam,ut authorem apud ſe impreſſum falſificarent? Sanè veritati potius inhærere deberent boni Patres illi, quam fabuloſas origines tam remotè conquirere, eodem fere modo quo Græci ac Romani in texenda Civitatum & Provinciarum ſuarum hiſtoria egerunt. Hiſtoria ſacra, cujus Hiſtoria de religioſis ordinibus partem facit, purgata & defæcata eſſe debet ab omni fabula ac quidquid illi ſimile, & cùm viri docti ejusdem ſe ſtudio applicant, haud parum de Republica merentur. Faciunt hoc Patres Antvverpiani, dum in vitis Sanctorum concinnandis tam fœliciter laborantes; nihil niſi ſeria, ſolida, graviſſimisque authoritatibus firmata afferunt, neque, ut nonnulli, ridicula &

futilia

ſ utilia intermiſcent. Si qui verò ſint, qui hos labores ut & errorum ſuorum detectionem ægrè ferant, agant prout libitum illis fuerit: habet hoc veritas privilegium, ut mendacii nebulas ſuapte naturâ diſſipet; nec adverſariorum ſcripta vel quidquam nocere poterunt exiſtimationi tantorum virorum, & de literis atque Republica tam bene meritorum.

„Qui ſcire cupiunt (ait doctiſſimus Moretius Tom. 1. pag. 1163.) an „Propheta Elias ſolitarios in monte Carmelo congregaverit, ex quibus deſcen-„dere ſe, volunt Carmelitani, Torniellium & Cardinalem Baronium conſulant „ſub annum ſalutis 1181. ubi rei veritatem diſcent, & neque præoccupari ſe „ſinent certis fabulis apocryphis, neque probab.unt immodeſtas quorundam „reſponſiones ad ea, quæ magnus ille Cardinalis hac de re tā ſolidè conſcripſit. „Id quod hîc aſſero, abunde notum eſt, neque adeo facile prudentum ingenia „fabulis circumſcribere licet.

Cæterùm reditum tuum vehementer deſidero, tametſi ſoletur me, quod aërem Campanienſem valetudini tuæ profuturum exiſtimem, quam opto tibi integram bonamque eſſe, ut ſum

Pariſiis. 4. Septembris,
Anno 1681.

Servus tuus humillimus & obedientiſſimus

N. N.

AD LECTOREM.

P*Oſtquam Epiſtolæ hujus Autographum mihi amicus quidam communicaſſet, ut eo in favorem offenſæ veritatis pro lubitu uterer, non potui, quin illud ex authoris intentione publicando prudentiſſimum R. P. ſilentium doctiſſimi illius viri judicio juſtificarem, quod ſcio tam Romæ, quam Pariſiis omnium virorum doctorum calculo probatum iri. Libelli, de quibus hic agitur, nihil ſunt niſi coacervati errores & convicia, prout quiſque facile perſpiciet, judicabitque quam reſponſionem mereantur; cùm ad quæſtionem principalem nihil aut parum attineant, niſi in locis ex* Armamentario, & Speculo Carmelitano *deſumptis, quæ dictus Pater in Tractatibus Præliminaribus primorum trium tomorum Maij, & vita ſancti Angeli Martyris, ac Ludovici, de Rabata Carmelitanorum ad quintum & undecimum dicti menſis & illorum appendicibus abunde refutavit, ubi jam anticipando manifeſtè everſa reperiuntur, quæ author* Pomi Diſcordiæ *nuper prodiens ſtabilire conatur, fingens, ut duo alii libelli, quaſi menſem Majum non omnino legiſſet.*

Sufficient igitur hæc ad melius informandos R. R. P. P. Carmelitas, qui, quod

ingenium

ingentem strepitum libellos suos multiplicando excitaverint suos agendi modos à viris doctis probari, & P. Papebrochii scripta omnino destructa esse eâ de causa sibi imaginantur, quod is eorum exemplo eadem semper repetere non velit.

Si qui verò sint qui partium querimoniis praeventi, aut cognitione supradictorum operum destituti, persuasum habeant, hanc materiam a Patribus Jesuitis praeteriri potuisse, sciant oportet, R.R. P.P. Carmelitas in prima armamentarii sui parte questos esse, quod Pater *Henschenius in Mense Martio nimium succinctè & affectatâ brevitate de hac materia egerit, ac postulasse a* P. *Papebrochio, ut Collegae sui brevitatem latius explicaret; & suas in hac lite partes apertius declararet; tametsi is saepius ore tenus & literis significaverit, egre se & non nisi coactum ad hanc materiam tractandam accessurum.*

Caeterùm praeterire nequeo, quin hic memorem quod autor Prodromi Carmelitani, *P. Papebrochium ut puerum habeat (vah! insolentiam) quod is asserat à saeculo septimo usque ad duodecimum neminem neque nobilem, neq; plebejum in subscriptione tabularum notarialium, aut simili occasione, cognomine usum esse. Videantur solum ea quae in* Notitia Marchionatus Sacri Imperii pag. 495 *hac de re asseruntur, ut veritate omnibus cognitâ, qui parumper saltem in tabulis antiquis versati sint, inde judicent, quàm ignorans sit & ridiculus illius libri author, qui pag. 86. scriptores omnes tam Ecclesiasticos, quàm saeculares in partes suas vocare audet, ut illudat viro, quem ipsi haeretici, nec non illi, qui caeteroquin Jesuitis parum favent, magni faciunt.*

Sanè imbecillitatis argueretur, si territus hoc strepitu, pulcherrimum opus suum interrumperet, ut his nugis responderet, ad quas tam praefractè sustinendas Carmelitae imaginariâ officii sui religione impelluntur, pro veritate venditantes, quod non nisi in scriptis apocryphis fundatur, quorum illi autoritatem, quorundam saeculorum scriptorumque credulitate firmatam esse volunt, & hinc legitimam possessionem sinistre sibi vendicant.

Qui leget ipsorum Speculum, *facilè perspiciet quid de eo sentiendum, & an justa illis causa sit tam acriter in P. P. Henschenium & Papebrochium invehendi, quasi primi illi & inter Catholicos soli essent, qui de praetensa ordinis illius antiquitate dubitaverint, ac postularint, ut antiquiores, magisque quàm hactenus authenticas probationes de successivo stabilimento suo afferrent; cujus octodecim saeculorum historici ab Elia usq; ad terrae sanctae recuperationem ne verbo quidem meminerunt.*

APPROBATIO ORDINARII.

Epistola haec discreta aequè ac ad impediendas scandalosas consequentias haud parum conferens utiliter reimprimatur, ut attestor, Antverpiae 13. Februarii 1683.

A. Hoefslag,
C. D. L.

Recusa
A. S. E. H. P.

MC